NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420560012
AA43-2733-13/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 27.augustā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente M.Osmane,
tiesneses S.Gintere un V.Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.K.* un *I.G.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru *E.K.* tiktu ierakstīts *A.G.* dzimšanas reģistrā, izdošanu, sakarā ar *E.K.* un *I.G.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 31.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] */datums/ E.K.* un *I.G.* Daugavpils novada Dzimtsarakstu nodaļā iesniedza iesniegumu par paternitātes noteikšanu viņu meitai *A.G.*

[2] Ar Daugavpils novada Dzimtsarakstu nodaļas (turpmāk – atbildētāja) 2012.gada 19.oktobra lēmumu Nr.14-24/267 (turpmāk – Lēmums) atteikts papildināt *A.G.* dzimšanas ziņas par bērna tēvu. Atteikums pamatots ar to, ka ar Daugavpils pilsētas tiesas 2011.gada 19.decembra spriedumu *I.G.* atņemtas aizgādības tiesības pār meitu *A.G.* Civillikuma 155.pants noteic, ka paternitātes atzīšana notiek, bērna tēvam un mātei personiski iesniedzot kopīgu iesniegumu dzimtsarakstu nodaļai vai pie notāra publiski apliecinātu iesniegumu. Civillikuma 198.panta piektā daļa noteic, ka aizgādība izbeidzas, kad aizgādības tiesības vecākiem atņemtas ar tiesas spriedumu. Ja bērna vecākiem ir atņemtas aizgādības tiesības, tad tiesa uzdod bāriņtiesai iecelt bērnam aizbildni. Saskaņā ar Civillikuma 252.pantu aizbildņi atvieto saviem

aizbilstamajiem vecākus. Lēmumā secināts, ka saskaņā ar šīm tiesību normām māte nav tiesīga pārstāvēt bērna intereses, tajā skaitā iesniegt paternitātes atzīšanas iesniegumu, bet to drīkst darīt tikai bērna aizbildnis.

[3] 2012.gada 23.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *E.K.* un *I.G.* (turpmāk arī – pieteicēji) pieteikums, kurā lūgts atzīt Lēmumu par prettiesisku un pilnībā to atcelt, kā arī uzdot atbildētājai izdot jaunu administratīvo aktu, veicot ierakstu *A.G.* dzimšanas reģistrā par bērna tēvu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] */dzimšanas datums/ I.G.* dzimusi meita *A.G.* Par *A.G.* paternitāte nebija noteikta, tāpēc dzimšanas reģistrā bija norādīta tikai māte, bet ailē par tēvu bija ievilkta svītra.

[3.2] Saskaņā ar Civilstāvokļa aktu likuma 31.panta pirmo un otro daļu dzimšanas reģistra datus papildina ar ziņām par tēvu, ja bērnam paternitāte atzīta, noteikta vai paternitātes fakts konstatēts Civillikumā paredzētajā kārtībā.

[3.3] Pieteicēji uzskata, ka iesniegums par *A.G.* paternitātes atzīšanu ir iesniegts atbilstoši tiesību normu prasībām.

[3.4] Atbildētāja nepamatoti atteica reģistrēt bērna tēvu dzimšanas reģistrā un nepamatoti norādīja, ka šādu iesniegumu tiesīgs iesniegt tikai bērna aizbildnis.

[3.5] Lēmums nav pamatots. Atsauce uz Civillikuma 252.pantu nav saprotama, jo šī tiesību norma paredz noteikumus par aizbildņa tiesībām un pienākumiem, bet neregulē jautājumus par aizbildņa tiesībām dot piekrišanu paternitātes atzīšanai. Lēmumā nav norādīts, kāpēc atteikta paternitātes atzīšana *E.K.*

[3.6] Ar Lēmumu ir pārkāptas Latvijas Republikas Satversmes 96.pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8.pantā garantētās tiesības uz privāto dzīvi.

[3.7] Eiropas Cilvēktiesību tiesa savos spriedumos vairākkārt ir norādījusi, ka personu tiesības uz privāto dzīvi, kas paredzētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8.pantā ietver sevī arī tiesības dibināt un attīstīt attiecības ar citiem (*tiesas spriedumi lietās Niemietz v. Germany un Biriuk v. Lithaunia*), tāpat Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir uzsvērusi, ka būtisks ģimenes elements ir vecāku un bērnu iespēja baudīt vienam otra sabiedrību (*tiesas spriedums lietā Berrehan v. the Netherlands*).

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2013.gada 31.janvāra spriedumu pieteikumu noraidīja.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka *I.G.* ir *A.G.* māte, kas apstiprinās ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes izziņu un Kalupes pagasta Dzimtsarakstu nodaļas izrakstu no dzimšanas reģistra Nr./*numurs*/. No minētajiem dokumentiem redzams, ka *A.G.*, dzimušas */dzimšanas datums/*, māte

ir *I.G.* Reģistrējot bērna dzimšanas faktu, ziņas par tēvu nav tikušas norādītas ne uz noslēgtās laulības pamata, ne uz paternitātes atzīšanas fakta pamata.

/datums/ pieteicēji iesnieguši atbildētājai iesniegumu par paternitātes atzīšanu un lūguši bērna dzimšanas reģistrā ierakstīt kā bērna tēvu *E.K.*

Ar Lēmumu pieteicējiem atteikts papildināt bērna dzimšanas reģistru ar ierakstu par bērna tēvu, jo bērna mātei ir atņemtas aizgādības tiesības ar Daugavpils pilsētas tiesas 2011.gada 19.decembra spriedumu, tāpēc *I.G.* nav tiesīga pārstāvēt bērna tiesības un arī iesniegt iesniegumu par paternitātes atzīšanu bērnam.

[4.2] Pieteicēji uzskata, ka aizgādības tiesību atņemšana nav šķērslis paternitātes atzīšanai saskaņā ar Civillikuma 155.pantu, jo šajā tiesību normā nav paredzēts aizliegums iesniegt iesniegumu par paternitātes atzīšanu uz aizgādības tiesību atņemšanas pamata, bet ar Lēmumu ir būtiski ierobežotas bērna tēva tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi. Tādējādi tiesai jāpārbauda, vai atbildētāja ir pamatoti atteikusi izdarīt papildinājumus bērna dzimšanas reģistrā uz paternitātes atzīšanas iesnieguma pamata un attiecīgi jāpārbauda, vai pieteicējiem ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[4.3] No Civillikuma 154. un 155.panta izriet, ka brīvprātīga paternitātes atzīšana notiek gadījumā, ja nepastāv strīds par tiesībām uz bērna tēva ierakstu dzimšanas reģistrā.

[4.4] No lietas materiāliem konstatējams, ka *A.G.* dzimšanas reģistrā bija norādīta tikai māte *I.G.*, bet ziņās par tēvu bija ievilkta svītra. Tas nozīmē, ka ar dzimšanas reģistru tiesību normās paredzētajā kārtībā bija nodibināta vecāku vara tikai mātei, bet paternitāte bērnam uz dzimšanas reģistrēšanas brīdi saskaņā ar Civillikuma 154.pantu nebija ne brīvprātīgi atzīta, ne noteikta ar tiesas nolēmumu. Ar Daugavpils pilsētas tiesas 2011.gada 19.decembra spriedumu *I.G.* tika atņemtas aizgādības tiesības, tātad *I.G.* ar šo spriedumu zaudēja vecāku varu pār bērnu. Uz aizgādības tiesību atņemšanas brīdi bērnam paternitāte nav bijusi atzīta vai noteikta, tādēļ ar bāriņtiesas lēmumu *A.G.* kā bez vecāku aizgādības palikušam bērnam tika iecelti aizbildņi. Ar Krāslavas novada bāriņtiesas 2012.gada 9.maija lēmumu *L.M.* un *I.M.* atzīti par adoptētājiem.

[4.5] Civillikuma 177.panta otrā daļa noteic, ka aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

No Daugavpils tiesas 2011.gada 19.decembra sprieduma redzams, ka *I.G.* ir atņemtas aizgādības tiesības pār bērnu *A.G.*, sakarā ar to, ka bērna māte ir nolaidīgi pildījusi bērna aprūpes pienākumus, nav novērsusi apstākļus, kas bija par pamatu aprūpes tiesību atņemšanai.

Civillikuma 199.pants noteic, ka ar tiesas spriedumu atņemtās aizgādības tiesības var atjaunot tikai ar tiesas spriedumu, bet saskaņā ar Civillikuma 200.panta otro daļu aizgādības tiesību atņemšanu tiesa piemēro kā galējo līdzekli. No minētajām tiesību normām secināms, ka ar aizgādības tiesību atņemšanu vecākiem tiek atņemtas jebkādas tiesības pārstāvēt bērna tiesības un intereses personiskajās un mantiskajās attiecībās. Tiesa uzskata, ka sistēmiski

analizējos Civillikuma normas daļā par aizgādības tiesību saturu un tās atņemšanas sekām, izdarāms secinājums, ka vecāku tiesību atņemšanas gadījumā vecākiem tiek atņemtas jebkādas tiesības uzstāties bērna interesēs un pieņemt jebkādus lēmumus par bērna personisko vai mantisko attiecību nodibināšanu, grozīšanu vai izbeigšanu. Tiesas ieskatā, nav pamata atzīt, ka paternitātes atzīšanas fakts neiekļaujas tiesību kopumā pārstāvēt bērna intereses un tiesības. Ar bērna paternitātes atzīšanas faktu tiek nodibinātas noteikta satura tiesiskas attiecības starp bērnu un tēvu, kas atzinis paternitātes faktu Civillikuma 155.panta kārtībā. Ar tēva ierakstīšanu dzimšanas reģistrā tiek nodibinātas ne tikai personiskās attiecības starp bērnu un tēvu, bet arī tiek noteiktas mantiskās attiecības, proti, ar paternitātes atzīšanas faktu tiek nodibinātas jaunas tiesiskās attiecības starp bērnu un vīrieti, kurš tiek prezumēts par bērna tēvu un rada, piemēram, tiesības uz mantošanu, bērna aprūpes un uzturēšanas pienākumu, uzturlīdzekļu maksāšanas pienākumu un citiem savstarpējiem pienākumiem, kas izriet no ģimenes tiesībām.

[4.6] Tiesas ieskatā pastāv normu kolīzija starp Civillikuma 155.panta normām un aizgādības tiesību institūta saturu, tāpēc noskaidrojams, vai bērna mātei, kurai ir atņemtas aizgādības tiesības, ir tiesības iesniegt iesniegumu par paternitātes atzīšanu. No Civillikuma 155.panta pirmās daļas satura redzams, ka šādu iesniegumu ir tiesīgi iesniegt kopīgi bērna māte un tēvs. Nav šaubu, ka bērna mātes statusa noteikšana nav apgrūtināta un saskaņā ar Civillikuma 146.panta pirmo daļu par tādu atzīstama sieviete, kura bērnu dzemdējusi un to apliecina medicīniskie dokumenti. Savukārt no Civillikuma pirmās daļas izriet, ka paternitātes atzīšanas fakts vīrieti nesaista ar obligātu nosacījumu – vīrietis, kas atzīstams par bioloģisko tēvu (tas var būt jebkurš vīrietis, kas vēlas uzņemties rūpes par bērnu un tam piekrīt arī bērna māte). Izvērtējot ģimenes tiesību normas kopumā, tiesa secina, ka Civillikuma izpratnē par vecākiem atzīstamas nevis tādas personas, no kurām bērns ir cēlies, bet kurām ir likumā noteiktā kārtībā nodibināts attiecīgs statuss vai šis statuss likumā noteiktā kārtībā nav atņemts.

I.G. ar bērna dzimšanas brīdi ir uzskatāma par bērna māti un par to lietā strīda nav, tomēr ar tiesas spriedumu viņai ir pilnībā atņemta vecāku vara pār bērnu. Tas nozīmē, ka *I.G.* līdz ar sprieduma stāšanos spēkā par aizgādības tiesību atņemšanu ir zaudējusi tiesības pārstāvēt sava bērna tiesības un intereses, tajā skaitā arī tiesības noteikt bērna izcelšanos no tēva. Tātad *I.G.* ar šo spriedumu nav zaudējusi sievietes statusu, no kuras bērns ir cēlies, bet ir zaudējusi mātes statusu Civillikuma izpratnē un līdz ar to ir zaudējusi arī visas tiesības, kas tai bijušas piešķirtas ar likumu vecāku varas īstenošanas ietvaros. Līdz ar aizgādības tiesību atņemšanu bērna tiesību un interešu pārstāvēšanai ar bāriņtiesas lēmumu tika iecelti aizbildņi. Saskaņā ar Civillikuma 252.pantu aizbildņi aizvieto aizbilstamajam vecākus, tātad arī pārstāv bērna intereses jebkādās tiesiskajās attiecībās. Tādējādi tiesa secina, ka atbildētāja ir pamatoti atteikusies veikt papildinājumus bērna dzimšanas reģistrā, uzskatot, ka konkrētajā gadījumā ir piemērojami tādi Civillikuma 155.panta trešās daļas

noteikumi kā paternitātes atzīšana bērna mātei promesot. Ņemot vērā to, ka uz paternitātes iesnieguma iesniegšanas brīdi bērnam bija iecelti aizbildņi, paternitātes atzīšana nevar notikt bez viņu piekrišanas vai bāriņtiesas atzinuma sniegšanas. Aizgādības tiesību atņemšana ir pamats bērna nodošanai adopcijai, tāpēc šādā situācijā arī nav pieļaujama paternitātes atzīšana bez bāriņtiesas lēmuma par tās iespējamību, jo šādā gadījumā bāriņtiesai atbilstoši tās kompetencei ir jālemj jautājums par adopcijas procesa apturēšanu un jautājuma izlemšanu par aprūpes tiesību noteikšanu bērna tēvam. Šādā situācijā aprūpes tiesību noteikšana varētu notikt tikai tādā gadījumā, ja tiktu pierādīts, ka *E.K.* ir bioloģiskais tēvs un viņam ir tiesības uz vecāku varu, bet šāda fakta konstatēšana ir iespējama tikai prasības kārtībā, izskatot jautājumu par paternitātes noteikšanu vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[4.7] Tiesa atzīst par nepamatotiem pieteicēju argumentus, ka atbildētāja savos paskaidrojumos ir būtiski paplašinājusi atteikuma reģistrēt bērna tēvu argumentāciju, jo Lēmums ir pamatots ar to, ka bērna mātei ir atņemta vecāku vara, tāpēc šādā situācijā nav pieļaujama iesnieguma iesniegšana par paternitātes atzīšanu, bet pārējie norādītie argumenti ir saistīti ar sistēmisku tiesību normu tulkošanu un atbildētājas atzinuma pamatošanu par to, ka bērna mātei nav no likuma izrietošu tiesību pārstāvēt bērnu tiesiskajās attiecībās.

Tiesa uzskata par nepamatotiem argumentus, ka ar Lēmumu ir būtiski ietekmētas *E.K.* tiesības uz personisko un ģimenes dzīvi, jo attiecībā uz *E.K.* nav konstatējams, ka ir pastāvējušas ģimenes attiecības ar bērnu, jo likumā noteiktā kārtībā nekad nav bijušas nodibinātas tiesiskās attiecības starp viņu un, iespējams, viņa bērnu. Tāpat tiesa uzskata par nepamatotu argumentu, ka Lēmums nav pamatots daļā par atteikumu atzīt paternitāti attiecībā pret *E.K.*, jo *E.K.* tiesību ierobežojums šajā gadījumā izriet nevis no viņa subjektīvo tiesību neesamības, bet gan no tā, ka bērna mātei nav tiesību pārstāvēt bērna tiesības, līdz ar to neizpildās Civillikuma 155.panta pirmajā daļā paredzētais obligātais nosacījums – vecāku kopīgs iesniegums par paternitātes atzīšanu.

[4.8] No Ludzas rajona tiesas 2012.gada 27.septembra sprieduma redzams, ka pieteikums par adopcijas apstiprināšanu tiesā iesniegts 2012.gada 1.jūnijā.

Saskaņā ar Civillikuma 172.pantu adoptētais kļūst par adoptētāju ģimenes locekli, un adoptētājs iegūst tiesības īstenot aizgādību. Saskaņā ar šo pantu adoptētājam var piešķirt adoptētāju uzvārdu, kā arī mainīt personas koda otro daļu.

No Ludzas rajona tiesas 2012.gada 27.septembra sprieduma rezolutīvās daļas redzams, ka tiesa ir nolēmusi *A.G.* dzimšanas reģistrā izdarīt izmaiņas, par bērna vecākiem ierakstot adoptētājus. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 30.oktobrī.

Civillikuma 175.pants noteic, ka adoptētāju var atcelt tiesa, ja pilngadīgais adoptētais ar adoptētāju vienojušies par adopcijas atcelšanu. Izņēmuma gadījumā adopciju var atcelt arī tad, ja šādas vienošanās nav, taču adoptētais pierāda, ka adopcijas rezultātā starp adoptētāju un adoptējamo nav

izveidojušās patiesas vecāka un bērna attiecības. Atceļot adopciju, tā izbeidzas ar dienu, kad stājies spēkā tiesas spriedums par adopcijas atcelšanu.

[4.9] No atbildētājas paskaidrojumiem redzams, ka *A.G.* adoptētāji Daugavpils novada Dzimtsarakstu nodaļā ir iesnieguši iesniegumu par papildinājumiem bērna dzimšanas reģistrā un 2012.gada 9.novembrī bērna dzimšanas reģistrs ir papildināts ar ziņām par adopcijas apstiprināšanu. Civilstāvokļa aktu likuma 43.panta trešā daļa noteic, ja starp ieinteresētām personām ir strīds, reģistra ierakstu var labot vai papildināt tikai pamatojoties uz tiesas spriedumu. Tādējādi tiesa secina, ka kopš pieteikuma iesniegšanas tiesā ir mainījušies faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas padara pieteicējiem labvēlīga administratīvā akta izdošanu par paternitātes atzīšanu Civillikuma 155.panta kārtībā par neiespējamu, jo faktiski *A.G.* nevar atjaunot aizgādības tiesības, kamēr ir spēkā adopcija un tā nav atcelta ar tiesas spriedumu.

[4.10] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nonāk pie secinājuma, ka Ludzas rajona tiesas spriedums nav pārsūdzēts, ir stājies likumīgā spēkā un atbilstoši Civilprocesa likuma 204.pantam ir izpildāms. Šādos apstākļos tiesa secina, ka ierakstu anulēšana, kas izdarīta uz Ludzas rajona tiesas sprieduma pamata, nav iespējama, kamēr adopcija nav atcelta ar tiesas spriedumu, kā arī nav iespējama ierakstu papildināšana vai grozīšana, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāpts adopcijas noslēpums.

Ņemot vērā iepriekš norādītos secinājumus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka pieteikums nav pamatots.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 31.janvāra spriedumu pieteicēji iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Pirmās instances tiesa pareizi secinājusi, ka Civillikuma izpratnē par vecākiem atzīstamas nevis tādas personas, no kurām bērns ir cēlies, bet kurām ir likumā noteiktā kārtībā nodibināts attiecīgs statuss vai šis statuss likumā noteiktā kārtībā nav atņemts. Pieteicēju ieskatā, pirmās instances tiesa nepareizi attiecinājusi šo atzinumu uz konkrēto lietu un pieteicējiem. Mātes statuss *I.K.* (*I.G.*) likumā noteiktajā kārtībā netika atņemts, to pierāda ierakstu esamība bērna dzimšanas reģistrā */datums/*. Arī ieraksta vieta ziņās par tēvu */datums/* bija brīva un neapgrūtināta ar aizliegumiem.

No minētā izriet, ka */datums/* pastāvēja visi priekšnoteikumi papildinājumu izdarīšanai bērna dzimšanas reģistrā ar ziņām par bērna tēvu.

[5.2] Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi kompetenci un prasījuma robežas, spriedumā norādot, ka atbildētāja ir pamatoti atteikusies veikt papildinājumus bērna dzimšanas reģistrā, jo uzskata, ka konkrētajā gadījumā ir piemērojami Civillikuma 155.panta trešās daļas noteikumi kā paternitātes atzīšana bērna mātei promesot. Pirmās instances tiesa spriedumā prettiesiski grozījusi faktu, kas nodibināts un bija spēkā esošs ar ierakstiem bērna dzimšanas reģistrā. Pirmās instances tiesai būtu bijušas tiesības atsaukties uz pieminēto tiesību normu gadījumā, ja ar Daugavpils tiesas spriedumu *I.K.* būtu ne tikai

atņemtas bērna aizgādības tiesības, bet arī dzēsts ieraksts dzimšanas reģistrā par bērna māti.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 245. un 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Izvērtējot Administratīvās rajona tiesas veikto lietā konstatēto tiesisko un faktisko apstākļu un pierādījumu, kā arī procesa dalībnieku argumentu analīzi, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas spriedumā ietvertais pamatojums (*šā sprieduma 4.punkts*) ir pareizs un pietiekams, Administratīvā apgabaltiesa pievienojas tam.

Apelācijas sūdzībā nav norādīti no tiesību viedokļa būtiski argumenti, kurus jau nav novērtējusi pirmās instances tiesa.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt *E.K.* un *I.G.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru *E.K.* tiktu ierakstīts *A.G.* dzimšanas reģistrā, izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente *(personiskais paraksts)* M.Osmane

Tiesneses *(personiskais paraksts)* S.Gintere

(personiskais paraksts) V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese M.Osmane
Rīgā 2013.gada 27.augustā